

sidste ærede Taler, idet jeg blot vil tilføje, at dette Lovforslag jo ikke blot omhandler Valgene i Thorshavn, men den kommunale Ordning i det hele. Da det altsaa er et færøisk Lovforslag af større Rækkevidde end netop Valgloven, er det naturligt at henvise det til et særligt Udvalg, hvor den færøiske Rigsdagsmand kan have Lejlighed til at være til Stede.

*Forslaget om Lovforslagets Henvi-
sning til et Udvalg paa 9 Medlemmer
vedtoges uden Afstemning.*

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

*Første Behandling af Forslag til Lov
om Understøttelse til Oprettelse af en Aands-
svageanstalt ved Ribe som selvejende Stiftelse.*

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2569 ff.).

Sagen sattes under Forhandling.

Goos: Der kan efter de Oplysninger, som meddeles i Bemærkningerne til dette Lovforslag, jo ikke være grundet Tvivl om, at der er stor Trang til yderligere Anstaltsplads til Behandling af aandssvage, og for saa vidt Lovforslaget tilsigter at afhjælpe denne Trang, maa det vistnok hilses med stor Tilfredsstillelse. Det forholder sig imidlertid saaledes, at Lovforslaget ikke tilsigter at afhjælpe Trangen i hele den Udstrækning, hvori den efter de foreliggende Oplysninger maa antages allerede nu at være til Stede. Der er optaget saa mange paa Ekspektancelisterne ved de to bestaaende Anstalter, at de 180 Pladser, som her forudsættes oprettede, ikke ville strække til til at huse alle de nuværende Ekspektanter, endsiige dem, som kunne ventes senere at komme til. Imidlertid maa jeg erkende Rigtigheden af den Tankegang, der siger: Det gælder om at afhjælpe den mest paatrængende Nødvendighed og saa med Hensyn til den senere fremtrædende Trang og de yderligere Foranstaltninger, som derved kunne blive ønskelige, se Tiden an, hvorledes Forholdene udvikle sig, og navnlig, hvorvidt de to bestaaende Anstalter muligvis kunne udvides saaledes, at de blive i Stand til at rumme de Ekspektanter, som ikke kunne finde Plads i den her foreslaaede Anstalt. Jeg mener altsaa, at det er anbefalelsesværdigt, at Lovforslaget kun har tilsigtet at af-

hjælpe den i Øjeblikket mest paatrængende Trang, men i øvrigt forbeholde Fremtiden, hvorledes man videre skal udvikle Anstalterne.

Nu kan man imidlertid opkaste det Spørgsmaal, om den Tanke, Lovforslaget vil realisere, er den rigtige, om det altsaa er den rigtige Del af Trangen, som Forslaget begynder med at ville afhjælpe. De aandssvage behandles jo paa de bestaaende 2 Anstalter i 3 Afdelinger. Der er de saakaldte Skolehjem for de aandssvage Børn, som dog ere modtagelige for Undervisning; der er Arbejdshjemsafdelingen for de aandssvage, som kunne udrette noget legemligt Arbejde, og saa er der de egentlige Plejehjem. Dette Forslag gaar kun ud paa at oprette ny Plejehjem, det vil sige Asyl for dem, der hverken kunne udvikles ved Undervisning eller ere skikkede til Arbejde, i hvert Fald betydeligere Arbejde. Men efter de Oplysninger, der meddeles om Ekspektanterne, er det ikke just paa dette Punkt, at Trangen synes at være størst, man skulde snarere antage, at det var Skolehjemmene, der trængte til at udvides, dér er i alt Fald de fleste Ekspektanter. Men det forholder sig jo saaledes, som Motiverne oplyse, at de bestaaende Skolehjem ere belemrede med en hel Del Alumner, som burde henføres til Asyl, idet de ikke ere modtagelige for Undervisning, men som ikke have kunnet overføres til disse, fordi der ikke er Plads. Naar man ser hen hertil, er det vist netop det rigtige at begynde med at skaffe Asylpladser, hvortil der i Virkeligheden er størst Trang. Man har for det første de mange Ekspektanter, som ligefrem ere anmeldte til Optagelse i Plejehjemmene, og man har endvidere til at fylde de ny Pladser en hel Del af dem, som nu findes i Skolehjemmene og vel ogsaa i Arbejdshjemmene i de bestaaende Anstalter. Det forekommer mig derfor, at Forslaget ogsaa i den Henseende er gaaet den rigtige Vej, at det har grebet Sagen an fra den rette Ende. Jeg forudsætter i øvrigt, hvad Motiverne ogsaa gaa ud fra, at den videre Udvikling af Sagen er forbeholdt senere Afgørelse. Om Udviklingen skal gaa den Vej, at den her foreslaaede Aandssvageanstalt en Gang i Fremtiden udvides til at omfatte flere Pladser, derunder ogsaa Pladser for dem, der naturlig høre hjemme i Skole- eller Arbejdshjem, eller om den skal foregaa paa den Maade, at de to nu bestaaende Anstalter udvides, eller om endelig en helt ny stor Anstalt skal anlægges paa et fjerde Sted, det er ikke foregrebet, formoder jeg, ved